

се сваком граду, насуће земље, и узесуће га.

11. Тада ће му се промијенити дух, и његова бити од Бога његова.

12. Нијеси ли ти од вијешта, Господе Боже мој, свече мој? не ћемо умријети; ти си га, Господе, одредно за суд; и утврдио си га, стиђено, за кањање.

13. Чисте су очи твоје да не можеш гледати зла, и безаконја не можеш гледати; за што гледаш безаконике? мучиш, кад безбожнике прождире правдица од себе?

14. И хоћеш ли оставити људе као рабе морске, као бубине, које немају господара?

15. Изгладни их све ујаном, хваћа их у мрежу своју, и згрће их пређом својом, за то се весели и радује.

16. За то приноси жртву своју мрежи, и кад својој пређи; јер је тјемне дно његово претиво и храна му изабрана.

17. Хоће ли за то изгладити мрежу своју и једнако убијати народе немиле?

ГЛАВА 2.

На стражи својој стадох, и спајак на кули, и мотрах да видим шта ће ми рећи и шта бих одговорио ономе који ме кораше.

2. И одговори ми Господ и рече: ниш утвару, и да буде разговоријето на плочама да се лако чита.

3. Јер ће још бити утвара до одређенога времена, и говориће шта ће бити до послјетка, и не ће слагати; ако ошлјева, чекај је, јер ће за цијело доћи, и не ће одолити.

4. Гле, ко се поноси, његова душа није права у њему; а праведник ће од вјере своје жив бити.

5. А како вино варя, тако је човјек ошод, нити остаје у стању; јер рашпирје дух свој као гроб, и као смрт је, која се не може настити и збира к себи све народе и скупља к себи сва племена.

6. Не ће ли га сви они узети у причу и у заговјетке, и рећи: тешко ономе који умножава што није његово! Додеље ће? и који грпа на се густо блаво.

7. Не ће ли на један пут устати они ших се; Господе, дјело своје усред го-

дня сачувај у животу, усред година објави га, у гъеву сјети се милости.

3. Бог дође од Темана и светлост горе Фараана; слава његова покри небеса и земља се напуни хвале његове.

4. Светлост му бјјаше као сунце, зраци његови као мрак, и ондаје бјеше савршена сила његова.

5. Пред њим иђаше покор, и живо уљавље иђаше испод ногу његових.

6. Стаде, и измјери земљу, погледа и разметну народе, распладоше се вјечне горе, слеташе се хумови вјечни; путови су му вјечни.

7. Видјех шагоре Етноисе у мучи, устрепташе завјеси земљи Мадијанској.

8. Еда ли се на ријеке разгъвни Господ? еда ли се на ријеке распали гъев твој? на море жарост твоја, кад си лодјездио на коња својим и на коллина својим за спасење?

9. Помоли се луе твој као што си се заклео племенима; раздръо си земљу за ријеке.

10. Видјаше те горе и уздргаше, поводањ навала; бездана дустни глас твој, у вис подиже руке своје.

11. Сунце и мјесец стадоше у стању својом, идоме према свјетлости твоје уз жнице моје.

12. Срдито си ишао по земљи, гъевно си гадно народе.

13. Изапо си на спасење народу својему, на спасење с помазанником својим; размрсно си главу кући безбожничкој до врата отеривши темље.

14. Његовијем колџима пробио си главу седима његовијем кад нављиваху као вихор да ме разаслу, радоваху се као да ће прождријети сиромаша у погъји.

15. Ишао си по мору на коња својим, по гомилима многе воде.

16. Чух, и утроба се моја ускочеба, усне ми уздргаше на глас, у кости ми уђе трукалех, и устресох се на мјесту свом; како ћу почитати у дан непорустошита.

17. Јер смовва не ће правсти, нити ће бити рода на лоси виновои; род ће ма-хранин преварити, и вниче не ће дати свине, оваца ће нестати из тора, и говада не ће бити у обору.

18. Али ћу се ја радовати у Господу, веселићу се у Богу спасења својега.

19. Господ је Господ сила моја, и даће ми ноге као у кошуте, и водиће ме по висинама мојим. Начелнику превачком својом, идоме према свјетлости твоје уз жнице моје.

КЊИГА ПРОРОКА СОФОНИЈЕ.

ГЛАВА 1.

Ријеч Господња која дође Софонији сину Хусија сина Годолјије сина Амарије сина Језекијина, за времена Јосифе сина Амонова, цара Јудина.

2. Све ћу узети са земље, говори Господ:

3. Узеху људе и стову, узеху птице небеске и рибе морске и саблазни с безбожницама, и истребићу људе са земље, говори Господ.

4. Јер ћу махнути руком својом на Јуду и на све становнике Јерусалимске, и истребићу из мјеста онога остават Валов и име свештеника идолских с Аруним свештеницима.

5. И оне који се владају на крововима војсци небеској и који се владају стране, и полом велике с хумова.

и куну се Господом и који се куну Мелхомом,

6. И оне који се одвраћају од Господа и који не траже Господа нити питају за њ.

7. Мучи пред Господом Господом, јер је близу дан Господњи, јер је Господ приготорно жртву и позвао своје зналице.

8. И у дан жртве Господње походићу кнезове и царе синове и све који носе гъфинско одијело.

9. И походићу у тај дан све који стаху преко прага, који пуне кућу господара својих грабежем и пријеваром.

10. И у тај ће дан, вели Господ, бити вика од рибљих врата, и жауг с друге стране, и полом велике с хумова.

11. Ридите који живите у Магдесу, јер изгубе сав народ трговачки; истребљене се сви који носе сребро.
12. И у то ћу вршице разлэдати Јерусалим са жиницима, и похотићу људе који лезе на својој Дрождани, који горе у срцу свој: Господ не чини ни добро ни зло.
13. И блато ће се вихово разграбити и куће вихове опустошити, граде куће, али не ће сфајети у њима; и саде винограде, али не ће бити вина на њих.
14. Блату је велики дан Господњи, блату је и иде врло брзо; глас ће бити дана Господњег, горко ће тада викати јунав.
15. Тај је дан дан, када ће бити гнев, дан, када ће бити туга и мук, дан, када ће бити пустошење и затирање, када ће бити мрак и тама, дан, када ће бити облак и магла.
16. Дан, када ће бити трубење и пољач на тврде градове и на висове утаво.
17. И пријатиснићу људе, те ће љди као савјени, јер згртјенише Господу; и врв ће се вихова просути као прах и пралеа вихова као гној.
18. Ни сребро вихово ни злато вихово не ће их моћи избавити у дан гнева Господњег; и сву ће земљу прождријети огњав ревности његове; јер ће брзо учинити крај сјемеа становницима земљским.
- ГЛАВА 2.
- Саберите се, саберите се, народе немилан,
2. Док није изашао суд, и дан прољути гнев Господњи, док није дошао на вас на вас дан гнева Господњег, док није дошао на вас дан гнева Господњег.
3. Тражите Господа сви који сте крогнати у земљи, који чините што је наречно; тражите правду, тражите вриност, еда бисте се саврили на дан гнева Господњег.
4. Јер ће се Геза оставити и Асвалон ће опустјети; Азот ће се одатнати у подне и Азарон ће се искорјенити.
5. Тешко онима који живе по бреговима морским, народу Херетејском: ријеч је Господња на вас, Ханане, земљо Филистјеска, ја ћу те затрти да не буде становника у теби.
6. И брегови ће морски бити становици и јаме пастирске и торови за стада.
7. И тај ће крај бити оставку дома Јудина; ондаје ће пасти; у домовама ће Аскалонским лмјегачи у вече; јер ће их похотићу Господ Бог вихов и повратити робље вихово.
8. Чуо сам руг Моавов и укове синона Амонових којима ружаше мој народ, и раширише се преко међа вихових.
9. За то, тако је био гнев, говори Господ над војскама, Бог Израјљев, Моав ће бити као Содом и синови Амонови као Гомор, мјесто копривама, и сланица и вјечна пустош; оставак народа мојега оплачеће их, и који остану од народа мојега наслиједиће их.
10. То ће им бити за поноситост вихову; јер ружаше народ Господа над војскама и подизаше се на њ.
11. Страшан ће им бити Господ, јер ће истребити све богове земљске, и њему ће се влањати сваки из својега мјеста, сва остра народна.
12. И ви, Ефиопљани, бићете побјеђени мачем мојим.
13. И дигнуће руку своју на сјевер, и затрће Аспрску, и Ниневићу ће опустјети да буде сука као пустиња.
14. И у кој ће лежати стада, свакојак звјерје између народа, и гем и љук нољиваће на довратницима везицијем; гласом ће пјенати на проворима; пустош ће бити на праговима, јер ће се поседати водровина.
15. Таки ће бити весели град, који сједи без бриге, који говори у срцу свој: ја сам, и осам мене нема другога. Како опустје! поста ложа звјерју! Ко год прође мимо в звнждаће и махати руком.

ГЛАВА 3.

Тешко граду одметничком и осврњесном, насилничком!

2. Не слуша гласа, не прима наука, не узда се у Господа, не приступа к Богу својему.

3. Кљесови су му у њему лавови који не глабу вості до јутра.

4. Пророци су му хвалише, варалце; свештеници његови свкрне светлву, изврћу закон.

5. Господ је праведан усред њага, не чини неправде, свако јутро износи суд Господње.
13. Отјатјак Израјљев не ће чинити безакоња нити ће говорити лаж, нити ће се наћи у устима њиховијем језик пријезаран; него ће пасти и дежати и не ће бити никога да их плаши.
14. Цјевај, кћери Сионска; кличуј, Израјљу; радуй се и весели се из свега срца, кћери Јерусалимска!
15. Учлони Господа судове твоје, одврати непријатеље твоје; цар Израјљев Господ усред тебе је, не ћеш се више бојити зам.
16. У онај дан рећи ће се граду Јерусалиму: не бој се; Сногу: немој да ти владу руке.
17. Господ Бог твој, који је усред тебе, силани, спашће те; радоваће ти се веома, умириће се у љубави својој, веселиће се тебе ради цјевајући.
18. Који туже за празницима, сабраћу их, који су из тебе, ради тешке срце, моте која је на теби.
19. Гле, уништићу у оно вријеме све који те муче, и избавићу хроче и сабрати одагнане, и добавићу им хвалу и славу по свој земљи, гаје су били под срамотом.
20. У оно вријеме довешћу вас, у оно вријеме сабраћу вас; јер ћу вам добавити славу и хвалу по свијем народима на земљи, кад повратим робље ваше пред вашим очима, говори Господ.

КЊИГА ПРОРОКА АГЕЈА.

ГЛАВА 1.

- Друге године цара Дарија шестога месеца првога дана дође ријеч Господња преко Агеја пророка Зоровављу сину Салагилову, управитељу Јудејског, и Исусу сину Јеседекову, поглавару свештеничком, говорећи:
2. Овако вели Господ над војскама дошао вријеме, вријеме да се савида дом Господњи.
3. За то дође ријеч Господња преко Агеја пророка говорећи:
4. Је ли вама вријеме да сједите у кућама својим обложенијем даснама, а овај је дом пуст?
5. За то сада овако вели Господ над војскама: узмите на ум путове своје.
6. Сјите много, а увозите мало; једете, а не бивате сити; пијете, а не напијате се; одијевате се, а ни један не може да се агрје; и који заслужује новце, меће их у продур тоблаци.
7. Овако вели Господ над војскама: узмите на ум путове своје.
8. Идите на гору, и донесите дрва, те издајте дом; и биће ми мило, и прославићу се, вели Господ.
9. Изгледасте много, а ето мало; и што унесете у кућу, ја раздухам; за што? вели Господ над војскама; за то